

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/104/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7619010322
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7619010322.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Martina Baločka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. januára 2024, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C., pre prečin pytliactvo podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 12.5.2023 sp. zn. 3T/63/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por., podľa § 285 písm. b) Tr. por. o s l o b o d z u j e obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., okres Spišská Nová Ves, trvale bytom E. F. C., G. H. I. XXXX/XX, J. E. F. C., živnostník, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 12.6.2019 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin pytliactvo podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 18. júna 2018 v čase okolo 23:30 hod. v katastri obce Arnutovce, okres E. F. C., na štátnej ceste č. II/536, a to 100 m za križovatkou obcí Arnutovce a Spišské Tomášovce v smere na obec Spišský Štvrtok ako člen Slovenského poľovníckeho zväzu a člen Poľovníckeho združenia Spišský Štvrtok a poľovnícky hospodár v Poľovníckom združení Kaľava, v cudzom poľovnom revíri, a to v poľovnom revíri Poľovníckeho združenia Smižany na nepoľovnej ploche, v rozpore s ustanovením § 24 ods. 3 písm. h), § 64 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov si privlastnil zrazenú a uhynutú raticovú zver, a to mladé jelenča, ktoré neoznačil značkou na označenie ulovenej, nájdenej, uhynutej alebo inak usmrtenej zveri a v plastovej prepravke naložil túto zver do batožinového priestoru osobného motorového vozidla Nissan X-Trail evidenčného čísla E., kde následne túto zver po konfrontácii s policajtom v čase osobného voľna vyložil na mieste skutku a z miesta odišiel bez vyčkania na príchod policajnej hliadky, čím takto svojim konaním spôsobil pre Poľovnícke združenie Smižany škodu vo výške 773,60 eur zodpovedajúcu spoločenskej hodnote neoprávnene privlastnenej zveri a ceny za divinu,

pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. C. za vinného z prečinu pytliactvo podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 18. júna 2018 v čase okolo 23:30 hod. v katastri obce Arnutovce, okres Spišská Nová Ves, na štátnej ceste č. II/536, a to 100 m za križovatkou obcí Arnutovce a Spišské Tomášovce v smere na obec Spišský Štvrtok ako člen Slovenského poľovníckeho zväzu a člen Poľovníckeho združenia Spišský Štvrtok a poľovnícky hospodár v Poľovníckom združení Kal'ava, v cudzom poľovnom revíri, a to v poľovnom revíri Poľovníckeho združenia Smižany na nepoľovnej ploche, v rozpore s ustanovením § 24 ods. 3 písm. h), § 64 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov si privlastnil zrazenú a uhynutú raticovú zver, a to mladé jelenča, ktoré neoznačil značkou na označenie ulovenej, nájdenej, uhynutej alebo inak usmrtenej zveri a v plastovej prepravke naložil túto zver do batožinového priestoru osobného motorového vozidla Nissan X-Trail evidenčného čísla E., kde následne túto zver po konfrontácii s policajtom v čase osobného voľna vyložil na mieste skutku a z miesta odišiel bez vyčkania na príchod policajnej hliadky, čím takto svojím konaním spôsobil pre Poľovnícke združenie Smižany škodu vo výške 773,60 eur zodpovedajúcu spoločenskej hodnote neoprávnene privlastnenej zveri a ceny za divinu.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 310 ods. 2 Tr. zák., § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest zákazu činnosti vykonávať právo poľovníctva v trvaní 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku zahlásili priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný a to čo do výroku o vine a treste odňatia slobody a prokurátor, čo do výroku o treste odňatia slobody.

Obžalovaný svoje odvolanie, podané prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil tak, že napadnutý rozsudok považuje za nepresvedčivý, nepreskúmateľný, vecne nesprávny a vo svojich dôsledkoch za nezákonný.

Voči napadnutému rozsudku uplatňuje odvolacie dôvody, spočívajúce v:

- nejasnosti a neúplnosti deklarovaných skutkových zistení, ako aj skutočnosti, že sa súd prvého stupňa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie (§ 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.)
- tom, e napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.)
- existencii pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na objasnenie ktorých treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy (§321 ods. 1 písm. c) Tr. por.).

K namietanej nejasnosti a neúplnosti deklarovaných skutkových zistení uviedol, že namietaná nejasnosť a neúplnosť deklarovaných skutkových zistení postihuje rozhodujúcu (ťažiskovú) skutkovú okolnosť spočívajúcu v ustálení miesta na štátnej ceste č. 536, kde ostala ležať zrazená a uhynutá zver, pričom spoľahlivé ustálenie označenej skutkovej okolnosti sa javí predikatívnym vo vzťahu k naplneniu pojmového znaku objektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty prečinu, spočívajúceho v „neoprávnenom zásahu do výkonu práva poľovníctva v cudzom poľovnom revíri“, v danom prípade v poľovnom revíri Poľovníckeho združenia Smižany.

Súd I. stupňa v napadnutom rozsudku, dospel ku skutkovému zisteniu o konečnej polohe zrazeného a usmrteného jelenčaťa (teda, že predmetné jelenča, bezprostredne po zrážke s OMV sa nachádzalo v pravom jazdnom pruhu v smere jazdy vodiča E. K.), výlučne na základe svedeckej výpovede E. K., ktorý bol účastníkom predmetnej kolízie.

Súd I. stupňa, svedeckú výpoveď označeného svedka, ohľadom konečnej polohy zrazeného zvierat'a, si nekriticky osvojil a to bez toho, aby ju v súlade s procesnými pravidlami normatívne ukotvenými v § 2 ods. 12 Tr. zák., procesne predpísaným spôsobom zhodnotila, to tak jednotlivo (z hľadiska jej pravdivosti, hodnovernosti, prípadne zákonnosti) ako aj v kontexte (v súvislosti) s obsahom iných vo veci produkovaných dôkazov, predovšetkým v kontexte s priebehom popisovanej kolízie (nehodového deja), charakteru, rozsahu, ale predovšetkým lokalizácie poškodenia časti OMV, ktorá sa dostala do kontaktu so zrazenou zverou a v konečnom dôsledku aj v kontexte s obsahom svedeckých výpovedí B. L. H. a A. K. D..

Pokiaľ ide o priebeh predmetného nehodového deja, tento popisuje E. K. súladne s tým ako tento popisujú vo svojich svedeckých výpovediach aj svedkovia B. L. H. a A. K. D., ako aj v súlade s jeho výpoveďou, teda, že zver vybehla z ľavej strany cesty v smere jazdy svedka S. K. a následne došlo ku kontaktu ľavej prednej časti jeho OMV. Svedecká výpoveď S. K. sa však rozchádza so svedeckými

výpoveďami B. L. H. a A. L. D., pokiaľ ide o konečnú polohu zrazenej zveri na vozovke. Podľa svedeckej výpovede E.. K. zrazenú zver malo odhodiť po zrážke s jeho OMV do pravého jazdného pruhu bližšie ku krajnici, v smere jeho jazdy. Naopak podľa svedeckých výpovedí B. L. H. a A. L. D., zrazenú zver po kontakte s ľavou prednou časťou OMV odhodilo do ľavého jazdného pruhu, bližšie ku stredovej deliacej čiare, v smere jazdy poškodeného OMV.

Svedok S. DROZD hovorí pravdu, že zrazená zver sa po kolízii nachádzala na pravej krajnici cesty, v smere jeho jazdy, avšak až potom, čo túto zrazenú zver na toto miesto odniesol (odpratal), nakoľko vytvárala nebezpečnú prekážku v cestnej premávke a neumožňovala prejazd OMV v protismernom jazdnom pruhu. Avšak bezprostredne po zrážke sa predmetná zver nachádzala v ľavom jazdnom pruhu v smere jazdy vodiča E.. K.. Ako možné vysvetlenie označených diskrepancií vo výpovedi svedka E.. K., prichádza do úvahy samotná skutočnosť, že svedok E.. K., na rozdiel od neho a svedkov B. L. H. a A. L. D., bol priamym účastníkom vážnej dopravnej nehody (kolízie s predmetným zvieraťom), v dôsledku čoho mohla byť ovplyvnená jeho schopnosť správne vnímať a zapamätať jednotlivé skutkové okolnosti, predovšetkým vo vzťahu ku chronologickej a vecnej postupnosti popisovaného priebehu nehodového deja, čo súd I. stupňa v napadnutom rozsudku, celkom evidentne opomenul vyhodnotiť.

V konečnom dôsledku je toho názoru, že výpoveď svedka E.. K., ohľadom konečnej polohy zrazenej zveri, bezprostredne po zrážke s jeho OMV, je v rozpore s už zmieňovanou lokalizáciou, rozsahom a mechanizmom vzniku poškodenia jeho OMV. Rovnako konečná poloha zvieratá, bezprostredne po zrážke s OMV (pravá krajnica jazdného pruhu v smere jazdy vodiča - svedka E.. K.) tak ako ju popisuje vo svojej výpovedi označený svedok E.. K. je v rozpore s elementárnymi princípmi biomechaniky (vektormi pohybu tela po zrážke s OMV) bez toho, aby si osvojil odborné kompetencie, ktoré sú nevyhnutné na posúdenie tejto nepochybne odbornej skutkovej otázky. Jednoducho podľa jeho názoru je vylúčené, resp. maximálne (vysoko) nepravdepodobné, aby zver po kontakte s ľavou prednou časťou OMV vodiča E.. K. odhodilo ku pravej krajnici vozovky v smere jeho jazdy, ale nie naopak vľavo do protismerného jazdného pruhu.

S prezentovanými skutkovými zisteniami sa nemožno stotožniť. Predovšetkým aj prípadné, subjektívne nelogické konanie, pokiaľ je objektivizované na základe obsahu vo veci produkovaných dôkazov, možno považovať za skutkovo relevantné. Nič na veci nemení skutočnosť, že konajúcemu súdu sa javí takéto jeho konanie (subjektívne) ako nelogické.

Inak povedané, ani z prípadného jeho nelogického konania, pokiaľ toto nevykazuje protiprávnosť, vo význame naplnenia obligatórnych pojmových znakov príslušnej skutkovej podstaty, nemožno vyvodzovať trestnoprávnu zodpovednosť.

Na rozdiel od súdu I. stupňa je toho názoru, že jeho konanie (nakladanie so zrazeným jelenčatom) je absolútne logické a racionálne, a to v kontexte so vzniknutou dopravnou situáciou na mieste predmetnej kolízie (nočná doba a s tým súvisiaca znížená viditeľnosť; intenzita dopravy v danom úseku, keď sa v dôsledku predmetnej kolízie začali vytvárať kolóny vozidiel a hrozilo bezprostredné nebezpečenstvo vzniku dopravnej nehody), a navyše predmetná manipulácia so zrazeným jelenčatom (odtiahnutie na krajnicu do jazdného pruhu, v ktorom sa nachádzalo nepojazdné OMV, ktoré malo kolíziu s jelenčatom) bolo z jeho strany motivované snahou o sprejazdenie aspoň jedného jazdného pruhu. V uvedenom smere (z uvedených dôvodov) možno jeho konanie súvisiace s manipuláciou so zrazeným jelenčatom považovať za racionálne, logické, legitímne a legálne. Za logické a racionálne možno považovať aj jeho nasledovné konanie, keď po tom, čo odtiahol zrazené jelenča na krajnicu, zacúval so svojim OMV ku krajnici, kde sa nachádzalo jelenča, ktoré naložil do svojho OMV.

Jednoducho popísané konanie súvisiace s manipuláciou s jelenčatom po zrážke, vrátane jeho naloženia do kufra do jeho OMV nevykazuje konajúcim súdom tvrdenú nelogickosť, ktorá by vo svojich dôsledkoch, čo i len potenciálne, mohla založiť dôvodné pochybnosti o hodnovernosti a pravdivosti svedeckých výpovedí, ohľadom miesta konečnej polohy zrazeného jelenčata na predmetnej ceste. Inak povedané, svedecké výpovede nemožno označiť za nehodovné len preto, že svedčia v jeho prospech a „nezapadajú“ do súdom produkovaného (presadzovaného) konceptu o jeho vine „za každú cenu“. Jednoducho úvahy (pochybnosti) konajúceho súdu, ohľadom miesta konečnej polohy zrazeného jelenčata, teda že predmetná konečná poloha sa mohla nachádzať aj na inom mieste štátnej cesty č.

563, nemá oporu v obsahu prezentovaných dôkazov v priebehu hlavného pojednávania a dokazovania je v rozpore s ich obsahom, konkrétne s obsahom svedeckých výpovedí B. L. H. a A. K. D..

V uvedenom smere považuje deklarované skutkové zistenia za nejasné, neúplné a nepresvedčivé, ktoré vo svojich dôsledkoch nevytvárajú spoľahlivý skutkový základ pre právne závery, ku ktorým dospel súd I. stupňa v napadnutom rozsudku. Zároveň namietaným procesným postupom súdom I. stupňa je daný aj odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por., nakoľko súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými významnými okolnosťami pre jeho rozhodnutie procesne predpísaným, osobitne s obsahom svedeckých výpovedí B. L. H. a A. K. D..

Sumarizačne možno konštatovať, že z ustálenej súdnej praxe vyplýva požiadavka, aby každé rozhodnutie bolo dostatočne a presvedčivo odôvodnené, keďže rozhodnutie by malo byť zákonné a spravodlivé (z pohľadu výroku) a presvedčivé (z pohľadu odôvodnenia). Odôvodnenie rozhodnutia má presvedčiť o opodstatnenosti výrokov rozhodnutia z hľadiska vecnej správnosti, zákonnosti a spravodlivosti.

Riadne odôvodnenie rozhodnutia má vplyv jednak na možnosť uvádzať návrhy a argumenty procesnými stranami s tým, aby bolo zaujaté stanovisko v odôvodnení rozhodnutia, resp. na možnosť účinne napadnúť rozhodnutie opravným prostriedkom, jednak na zabránenie tomu, aby bolo rozhodnutie arbitrárne, resp. naopak, aby bolo rozhodnutie preskúmateľné (porov. uznesenie NS SR, zo dňa 30.09.2020, sp. zn.: 3To 4/2020).

Je toho názoru, že súd I. stupňa, pri plnení takto vymedzenej povinnosti riadiť sa pri ustálení skutkových záverov, vyššie špecifikovanými požiadavkami, nepostupoval dôsledne a dopustil sa viacerých pomerne zásadných pochybností, ktoré majú za následok nelogickosť a v konečnom dôsledku nedostatočnú preskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Inak povedané, skutkové zistenia vyjadrené v skutkovej vete a ich odôvodnenie v napadnutom rozsudku trpia, v dôsledku nedostatočne vykonaného zváženia všetkých okolností prípadu, viacerými závažnými rozpormi a medzarami (vrátane rozporov a medzier namietaných obhajobou), na podklade čoho nemožno označiť súdom I. stupňa formulované skutkové zistenia za logicky udržateľné. V podstatných častiach sa javia ako neúplné a opomínajúce viacero pre objasnenie skutkového stavu veci dôležitých okolností, ktoré nemajú odraz ani v odôvodnení napadnutého rozsudku. Uvedené je potom v prirodzenom rozpore s vyššie uvedeným obsahom ust. § 168 ods. 1 a nasl. Tr. por.

K namietanej nesprávosti právnych záverov ďalej uviedol, že vzhľadom na namietanú nesprávosť a neúplnosť deklarovaných skutkových zistení (záverov) v napadnutom rozsudku, ktoré postihujú rozhodujúce skutkové okolnosti odôvodňujúce existenciu obligatórnych pojmových znakov tak objektívnej ako aj subjektívnej stránky predmetnej skutkovej podstaty prečinu pytlactva podľa § 310 Tr. zák., namieta rovnako aj nesprávosť právnych záverov, ku ktorým dospel súd I. stupňa v napadnutom rozsudku.

Pri trestnom čine pytlactvo podľa § 310 Tr. zák., sa po objektívnej stránke vyžaduje, aby páchatel neoprávnene zasiahol do výkonu práva poľovníctva tým, že prechováva alebo na seba alebo iného prevedie nájdenú zver.

Podľa napadnutého rozsudku, neoprávnenosť zásahu do výkonu práva poľovníctva v danom prípade spočíva v tom, že v rozpore s ustanovením § 24 ods. 3 písm. h) zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, si privlastnil zrazenú a uhynutú raticovú zver, a to mladé jelenča a v plastovej prepravke naložil túto do batožinového priestoru OMV NISSAN X - TRIAL, kde následne, po konfrontácii s policajtom v čase osobného voľna, túto zver vyložil na mieste skutku a odišiel bez vyčkania na príchod policajnej hliadky, čím takto svojím konaním spôsobil škodu pre PZ Smižany vo výške 773,60 eur.

Podľa názoru súdu I. stupňa nemal právo privlastňovať si a premiestňovať zrazené a usmrtené jelenča, nakoľko nemal súhlas užívateľa poľovného revíru, ktorým bolo PZ Smižany (ako to mal potvrdiť aj predseda združenia L. M.).

V tejto súvislosti súd I. stupňa zároveň dospel k právnomu záveru, že „vlastnícky uhynuté, resp. zrazené jelenča, patrilo Poľnohospodárskemu združeniu (zrejme Poľovníckemu) Smižany“ (str. 8 ods. 2 a 4 napadnutého rozsudku). Sumarizačne súd I. stupňa právne uzatvára, že tak konal v rozpore s ustanovením § 24 ods. 3 písm. h) v spojení s ustanovením § 66 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve.

Podľa § 24 ods. 3 písm. d) zákona č. 274/2009 Z. z. „sa zakazuje v poľovnom revíri privlastňovať a premiestňovať ulovenú zver alebo inak usmrtenú zver alebo jej časti, bez súhlasu alebo vedomia užívateľa poľovného revíru, ak tento zákon neustanovuje inak“.

Podľa § 2 písm. x, citovaného zákona „za užívateľa poľovného revíru sa považuje fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vykonáva právo poľovníctva v poľovnom revíri“.

Podľa § 2 písm. f) citovaného zákona „nepoľovnou plochou je, , diaľnica, cesta I., II. a III. triedy, ... „.

Podľa § 66 ods. 3 citovaného zákona, druhá veta „zver ulovená, uhynutá alebo inak usmrtená na nepoľovných plochách patrí užívateľovi najbližšieho poľovného revíru“.

Namietaná nesprávnosť právnych záverov, ku ktorým dospel súd I. stupňa v napadnutom rozsudku spočíva v tom, že konajúci súd, na základe nesprávneho ustáleného skutkového stavu veci, vzťahujúceho sa k ustáleniu miesta konečnej polohy zrazenej a usmrtenej zveri na štátnej ceste č. 563 (nepoľovná plocha), teda, že predmetná zver po zrážke s OMV E. K., ostala ležať v pravom jazdnom pruhu, priliehajúcom k poľovnému revíru, ktorý užíva PZ Smižany, dospel aj k nesprávnomu právnomu záveru o vlastníctve tejto zrazenej a usmrtenej zveri, teda že vlastníkom tejto zveri je PZ Smižany a nie PZ Spišský Štvrtok, ktorého je on členom a hospodárom. Teda súd I. stupňa na základe nesprávne ustáleného skutkového stavu veci (o konečnej polohe zrazenej zveri) dospel k nesprávnej interpretácii a aplikácii ustanovenia § 66 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z., ktoré definične vymedzuje vlastníka usmrtenej zveri.

Namietaná nesprávna interpretácia a aplikácia označeného ustanovenia § 66 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z., predikatívnym spôsobom determinuje aj správnosť interpretácie ustanovenia § 24 ods. 3 písm. h) zákona č. 274/2009 Z.z., ktoré normatívne ukotvuje podmienky, za splnenia ktorých možno usmrtenú zver v poľovnom revíri privlastňovať a premiestňovať. Z citovaného ustanovenia § 24 ods. 3 písm. h) zákona č. 274/2009 Z.z. vyplýva, že v poľovnom revíri možno usmrtenú zver premiestňovať a privlastňovať si len so súhlasom alebo vedomím užívateľa spoločného revíru.

Je toho názoru, že v danom prípade neporušil žiadnu povinnosť, ktorá pre neho vyplýva v ustanovení § 24 ods. 3 písm. h) v spojení s ust. § 66 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z, teda nekonal protiprávne, nakoľko pri premiestňovaní, resp. privlastňovaní (odpratávaní) zrazenej a usmrtenej zveri, na štátnej ceste č. 563 konal (postupoval) ako člen a hospodár PZ Spišský Štvrtok, ktorému predmetná zver vlastnícky patrila, a to vzhľadom na to, že táto sa bezprostredne po zrážke s OMV vodiča E. K. nachádzala v jazdnom pruhu priliehajúceho k poľovnému revíru, ktorý užíva PZ Spišský Štvrtok, pričom ako hospodár označeného PZ mohol autonómne (sám) rozhodnúť o spôsobe naloženia s usmrtenou zverou, a preto nepotreboval na takúto dispozíciu, súhlas Poľovného združenia Smižany, tak ako to právne uzatvára súd I. stupňa v napadnutom rozsudku, a preto nemohol žiadnym spôsobom protiprávne zasiahnuť do výkonu práva poľovníctva, a tým naplniť obligatórne pojmové znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu pytliactva podľa § 310 Tr. zák., vrátane naplnenia osobných kvalifikačných znakov.

Pokiaľ ide o povinnosť obžalovaného označiť usmrtenú raticovú zver značkou, odvolací súd v zrušujúcom rozhodnutí dospel k právnomu záveru, ktorý si osvojil aj súd I. stupňa v napadnutom rozsudku, že obžalovaný mal povinnosť označiť značkou predmetnú zver, nakoľko z ust. § 64 ods. 3 Zákona o poľovníctve, nevyplýva žiadna výnimka týkajúca sa, či dané zviera je alebo nie je zužitkovateľné.

S prezentovaným právnym názorom si dovoľuje polemizovať a kategoricky nesúhlasiť.

file_0.jpg

V tejto súvislosti zastáva konzistentný právny názor, že „zuzitkovateľnosť“ uhynutej raticovej zveri, ako zákonná podmienka predikujúca povinnosť osoby manipulujúcej s touto zverou, označiť túto zver značkou, *expressis verbis* vyplýva z dikcie ustanovenia § 61 ods. 1, podľa ktorého „značkou sa označuje každý kus nájdenej uhynutej alebo inak usmrtenej raticovej zveri alebo veľkej šelmy, s ktorou sa manipuluje, s cieľom jej zuzitkovania“, nie však z dikcie ustanovenia § 64 ods. 3 cit. zákona, podľa ktorého „osoba, ktorá nemôže zver označiť značkou, nesmie s nájdenu zverou hýbať, prenášať ju, ani si ju celú alebo jej časť privlastniť.

Z citovaného ustanovenia § 64 ods. 1 vyplýva, že povinnosť označiť nájdenu uhynutú alebo inak usmrtenú raticovú zver vyplýva iba v prípadoch, ak oprávnená osoba s takouto zverou manipuluje s cieľom jej zuzitkovania. V danom prípade išlo podľa rozhodnutia obžalovaného o nezužitkovateľnú zver, pričom obžalovaný bol poverený v mene PZ Spišský Štvrtok rozhodnúť o tom, či predmetná zver je zuzitkovateľná. O správnosti jeho rozhodnutia o nezužitkovateľnosti predmetnej zveri svedčia výpovede tak svedka M., ktorý je hospodárom PZ Spišský Štvrtok, ako aj N. D. - predsedu PZ Spišský Štvrtok a v konečnom dôsledku aj sv. M. - predsedu PZ Smižany, či podľa odborného stanoviska ŠP a VS/SR.

Obžalovaný bol podľa citovaného zákona kompetentnou autoritou na rozhodnutie o zuzitkovateľnosti predmetnej zveri, rozhodol o jej nezužitkovateľnosti, a preto nebol ani povinný podľa § 64 ods. 1 označiť túto zver značkou (plombou).

Podľa ustanovenia § 64 ods. 3, a *contrario*, osoba ktorá bola oprávnená osadiť značku na zver a zároveň bola oprávnená rozhodnúť o jej zuzitkovateľnosti, bola zároveň aj oprávnenou túto zver prevážať a hýbať s ňou, teda odstrániť zo štátnej cesty.

Inak povedané ustanovenie § 64 ods. 3 citovaného zákona, je potrebné interpretovať a aplikovať v kontexte s ustanovením § 64 ods. 1 citovaného zákona, ktoré má povahu ustanovenia *lex specialis* a zároveň na predikatívnu povahu vo vzťahu k ustanoveniu § 64 ods. 3 citovaného zákona, pokiaľ ide o podmienky označovania zveri značkou. V tejto súvislosti je toho názoru, že zákaz manipulácie s uhynutou zverou, normatívne ukotvený v ustanovení § 64 ods. 3 citovaného zákona, sa vzťahuje výlučne na situáciu, keď existuje zákonná povinnosť usmrtenú zver označiť značkou, čo celkom evidentne nie je tento prípad.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto nekonal v rozpore s ustanovením § 24 ods. 3, v spojení s ustanovením § 64 ods. 3 citovaného zákona, keď odstránil zo štátnej cesty uhynutú zver v dôsledku zrážky s MV a nekonal v rozpore s označenými ustanoveniami zákona o poľovníctve ani vtedy, keď rozhodol o nezužitkovateľnosti tejto zveri a z uvedeného dôvodu ani túto neoznačil značkou (plombou).

Sumarizačne možno teda konštatovať, že neporušil žiadnu povinnosť, ktorá pre neho vyplývala zo zákona o poľovníctve, a preto nemohol žiadnym spôsobom zasiahnuť do výkonu práva poľovníctva, a tým naplniť obligatórne pojmové znaky objektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu pytlactva podľa § 310 Tr. zák., vrátane jej kvalifikovaných znakov.

Vzhľadom na namietanú absenciu pojmových znakov objektívnej stránky predmetného trestného činu (prečinu), objektívne neprichádza do úvahy ani naplnenie pojmových znakov subjektívnej stránky, vo forme úmyselného zavinenia, nakoľko pri nakladaní s predmetnou zranenou a uhynutou zverou nepochyboval o tom (vzhľadom na konečnú polohu zrazenej zveri po zrážke s OMV), že táto vlastnícky patrí Poľovníckemu združeniu Spišský Štvrtok, v ktorom zastával v čase skutku funkciu poľovného hospodára, v kompetencii ktorého bolo aj autonómne rozhodnúť o spôsobe naloženia s touto zverou. Rovnako nepochyboval o tom, že povinnosť označiť nájdenu, uhynutú alebo inak usmrtenú zver plombou, vyplýva iba v prípadoch, ak oprávnená osoba s takouto zverou manipuluje s cieľom jej zuzitkovania.

Namietaná nesprávnosť (neúplnosť) deklarovanych skutkových zistení napadnutých výrokov rovnako spočíva v tom, že medzičasom t.j. v čase po vyhlásení napadnutého rozsudku, z dôvodu odstránenia akýchkoľvek pochybností o mieste, kde uhynuté zviera po zrážke s vozidlom ležalo na vozovke (napriek tomu, že v trestnom konaní sa uplatňuje zásada prezumpcie neviny a z nej vyplývajúce procesné pravidlo in dubio pro reo, ktoré však súd I. stupňa v napadnutom rozsudku nerešpektoval), iniciatívne obstaral znalecký posudok č. 33/2023 zo dňa 19.08.2023, spracovaný A. L. D. - znalcom z odboru cestná doprava, podľa ktorého „analýzou výpočtov zrážky možno odvodiť, že pri vzájomnom kontakte ľavej prednej časti vozidla Subaru (pričom dôjde k poškodeniu ľavého svetlometu vozidla) s jeleňou zverou dochádza k odhodeniu tela zvieratá na ľavú stranu (z pohľadu vodiča vozidla), prípadne priamo pred vozidlo (s. 34 - odpoveď na položenú otázku č. 1).

Ustálenie (objasnenie) miesta, kde uhynuté zviera po zrážke ležalo na vozovke, nadobúda povahu podstatnej tzv. ťažiskovej skutkovej okolnosti, tvoriacej konštrukciu skutkovej vety výrokovej časti napadnutého rozsudku a zároveň determinuje aj správnosť právnych záverov vo vzťahu k prípadnému porušeniu povinnosti obžalovaného, normatívne ukotvenej v ustanovení § 64 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a tým aj správnosť právnej vety výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Z uvedeného dôvodu teda vyvstala dodatočne potreba, po dokazovaní skončenom na hlavnom pojednávaní a po vyhlásení napadnutého rozsudku vykonať ďalšie dôkazy, konkrétne postupom podľa § 269 Tr. por., prečítať predmetný znalecký posudok č. 33/2023, zo dňa 19.08.2023.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. por., napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por., vec tomuto vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a vo veci rozhodol.

Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil tak, že nesúhlasí s postupom súdu, kedy uložil obžalovanému iba trest zákazu činnosti vykonávať právo poľovníctva v trvaní 1 (jedného) roka z dôvodu, že u obžalovaného ide o osobu, ktorá má osobitne uloženú povinnosť chrániť životné prostredie, a preto účel trestu u neho splní okrem už uloženého trestu aj iný trest.

Obžalovaný sa skutku dopustil ako poľovný hospodár, čo bez pochyb zvyšuje nebezpečenstvo jeho konania pre spoločnosť. Práve od poľovného hospodára sa očakáva, že svojim prístupom k povinnostiam bude pre ostatných vzorom pri výkone práva poľovníctva a jeho ochrany. Obžalovaný však konal presný opak, a preto je na mieste uložiť mu okrem už uloženého trestu zákazu výkonu práva poľovníctva aj trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom na kratšiu skúšobnú dobu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni k páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Represívna funkcia trestu je najvýznamnejším prvkom smerujúcim k realizácii ochrannej funkcie trestu. Jej podstata spočíva v zabránení páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či aspoň v minimalizácii rizika takéhoto konania. Realizácia tejto funkcie trestu sa dosahuje zásahom do základných práv a slobôd páchatela – práva na osobnú slobodu, majetkových práv alebo iných práv (napr. prostredníctvom trestu zákazu činnosti).

Aby bola u tohto páchatela okrem účelu trestu vo forme individuálnej a generálnej prevencie naplnená aj represívna funkcia, a to vzhľadom na jeho osobu ako poľovného hospodára, je na mieste uloženie aj už spomenutého podmieneného trestu odňatia slobody, pretože trestom zákazu činnosti vykonávať právo poľovníctva ako samostatným sa postihujú po väčšine prípadov iba páchatelia – radoví členovia poľovných združení.

Navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že mu okrem trestu zákazu činnosti vykonávať právo poľovníctva uloží aj podmienený trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou.

Krajský súd na podklade takto podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, nasledovné:

Na obžalovaného A. B. C. bola okresným prokurátorom Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podaná obžaloba pre prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v tejto obžalobe, kde sa mu okrem iného kladie za vinu hlavne to, že v rozpore s ustanovením § 24 ods. 3 písm. h), § 64 ods. 3 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov si privlastnil zrazenú a uhynutú raticovú zver a to mladé jelenča, ktoré neoznačil značkou na označenie ulovenej, nájdenej, uhynutej alebo inak usmrtenej zveri.

Je potrebné poznamenať, že krajský súd v uvedenej trestnej veci už rozhodoval a už vo svojom uznesení zo dňa 19.9.2022 sp. zn. 6To/69/2022 po zrušení veci vyslovil, v ktorých smeroch je potrebné doplniť dokazovanie tak, aby bol zistený skutkový stav veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie súdu.

Okresný súd riadiac sa uznesením odvolacieho súdu doplnil dokazovanie a vo veci rozhodol.

Po rozhodnutí prvostupňového súdu obžalovaný zabezpečil znalecký posudok vypracovaný znalcom Ing. Petrom Krempaským z odboru cestná doprava, odvetvie technický stav cestných vozidiel, odhad hodnoty cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, z ktorého okrem iného vyplýva, že analýzou výpočtov zrážky možno odvodiť, že pri vzájomnom kontakte ľavej prednej časti vozidla Subaru (pričom dôjde k poškodeniu ľavého svetlometu vozidla) s jelenou zverou dochádza k odhodeniu tela zvieratá na ľavú stranu (z pohľadu vodiča vozidla), prípadne priamo pred vozidlo. Uvedené výpočty je možné potvrdiť snímkami z videa, ktoré zachytáva podobný typ kolízie ako je posudzovaná.

Uvedený záver je dôležitý pre posúdenie otázky, či obžalovaný bol oprávnený ako člen Poľovníckeho združenia Spišský Štvrtok premiestňovať zrazené jelenča vzhľadom na miesto, kde sa nachádzalo po zrážke s vozidlom.

Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce zo znaleckého posudku súvisiace s odhodnotením tela zrazeného zvieratá na vozovku, obžalovaný takéto oprávnenie pre manipuláciu so zrazeným jelenčatom mal.

Tým vlastne bola potvrdená aj jeho obrana, ktorú taktiež umocňuje výpoveď svedka Ing. Pavla Faltina – poľovného hospodára Poľovníckeho združenia Spišský Štvrtok, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že mu v čase skutku volal obžalovaný, s tým že bolo zrazené pri Arnutovciach jelenča, pri ktorom sa zastavil, že ide zlikvidovať úhyn.

Je síce pravdou, že obžalovaný mal predtým ako usmrtené jelenča nakladal do svojho osobného motorového vozidla označiť značkou, avšak v tejto súvislosti je potrebné zohľadniť tú skutočnosť, že obžalovaný s uhynutým jelenčatom manipuloval nie s cieľom jeho zužitkovania, ktorým sa podľa správy vypracovanej Slovenskou poľovníckou komorou Bratislava zo dňa 9.12.2019 na č.l. 213 rozumie, že značka na označenie ulovenej raticovej zveri alebo veľkej šelmy slúži na účely kontroly a zakladá sa za účelom preukázania pôvodu a prepravy ulovenej a nájdenej zveri, značkou sa označuje zver s ktorou sa manipuluje s cieľom jej zužitkovania, zužitkovaním sa rozumie použitie diviny pre vlastnú potrebu, predaj do výkupu alebo na verejné zásobovania.

Vykonaným dokazovaním nebolo vyvrátené tvrdenie obžalovaného už z prípravného konania, keď vysvetlil dôvod manipulácie s uhynutým jelenčatom tým spôsobom, že jeho konanie bolo motivované snahou odpratať zrazené zviera z vozovky.

Odvolací súd po vyhodnotení zabezpečených a vykonaných dôkazov dospel k záveru, že v danom prípade je potrebné uplatniť postup v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák., pretože aj keď konanie obžalovaného

vykazuje formálne znaky stíhaného prečinu, závažnosť prečinu je nepatrná, a preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obžalovaného spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.